

Шайновъ. Нѣма нужда бе, нали пакъ ще пжтувашъ!

Стефка. Искамъ да се понапудря. А пудрата е тамъ.

= (Сбъркалъ езике си). И тукъ... Тукъ има...

— Но защо ти... тѣй си развълнуванъ...

= Не, но... такова...

— (Смѣе се нервно). Ти какво се плетешъ като пѣтелъ въ калчица? (трѣгва къмъ стаята).

= Слу-слушай...

— Какво?

= Тамъ...

— Има нѣкой?

= Една-на дама.

— Дама!

= Доведи я твоятъ братовчедъ... а се измъкна...

— Какъ! Драганъ!

= Дошла... Пъкъ нѣмало где да я заведе, че...

— Че дано и ти си откъснешъ нѣщо!

= Моля ти се.

— Нали тѣй казваше...

= Какъ! Азъ!

— А, забрави ли?

= Азъ!.. Азъ?

— Да, ти! Отслужвате си единъ другъ.

= Слу-слушай, жена... Азъ такова, де...

Ама...

— Какво се мотаешъ, като че си кандидатъ за Карлуково,

= Виновенъ съмъ жена...

— Чакай тогава да я видя, що за мостра е? (Блъсва вратата).